

II. Zarzut drugi: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 – Niezastosowanie zasady szczególności

4. Sąd zakwalifikował produkty rozpatrywane w niniejszej sprawie, w zbyt szerokim znaczeniu, jako produkty tanie, do codziennej konsumpcji i których zakup nie jest poprzedzony długim namysłem. Doprowadziło to do sformułowania przez Sąd błędnego wniosku, że właściwy krąg odbiorców ma niski poziom uwagi, w szczególności co się tyczy cech opakowania.
5. Sąd powinien był raczej zbadać, w odniesieniu do konkretnych produktów (czyli produktów cukierniczych, czekolady i wyrobów czekoladowych, ciast i lodów), jaki jest poziom uwagi konsumentów i jaką rolę odgrywa w tym zakresie konkretne opakowanie, takie jak objęte zgłoszonym znakiem towarowym. Sąd nie zbadał bardzo typowej sytuacji w zakresie zakupu tych produktów.
6. Nie uwzględniając szczególnych cech rozpatrywanych produktów, Sąd nie zastosował zasady szczególności. Gdyby Sąd uczynił to prawidłowo, uwzględniłby fakt, że konsumenci rozpatrywanych produktów zazwyczaj zwracają szczególną uwagę na kolory, kształt i wzornictwo opakowania. Konsumenci rozpatrywanych produktów nie mają żadnego problemu w zidentyfikowaniu pochodzenia produktów tylko na podstawie kombinacji linii, kolorów i kształtów, takiej jak kombinacja objęta zgłoszonym znakiem towarowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 78, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (w składzie jednego sędziego) wydanego w dniu 1 czerwca 2016 r.
w sprawie T-34/15, Wolf Oil Corp./Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione
w dniu 4 sierpnia 2016 r. przez Wolf Oil Corp.**

(Sprawa C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Wolf Oil Corp. (przedstawiciele: P. Maeyaert, J. Muijldermans, advocaten)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie orzeczenia Sądu z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie T-34/15;
- obciążenie EUIPO i interwenienta w pierwszej instancji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Wolf Oil.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach odwołania wnosząca je (Wolf Oil) zwraca się do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie T-34/15 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez Wolf Oil na decyzję Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 31 października 2014 r. (sprawa 1596/2013–5). Odwołanie opiera się na dwóch zarzutach.

W ramach zarzutu pierwszego Wolf Oil kwestionuje zaskarżony wyrok z uwagi na brak właściwego uzasadnienia i przeinaczenie dowodów w zakresie, w jakim nie przedstawiono w nim żadnej odpowiedzi na szereg argumentów i niespójności przywołanych przez Wolf Oil na poparcie zarzutu, że EUIPO nie zastosował poprawnie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd [art. 8 ust. 1 lit. b)] z rozporządzenia (WE) w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej ⁽¹⁾ (zmienionego niedawno rozporządzeniem 2015/2424 ⁽²⁾).

W ramach zarzuty drugiego Wolf Oil podnosi, że zaskarżonym wyrokiem naruszano art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej poprzez błędne zastosowanie zasad dotyczących prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Zarzut dzieli się na trzy części. Pierwsze dwie części zarzutu drugiego dotyczą niepoprawnej interpretacji dobrze utrwalonej w orzecznictwie Sądu i Trybunału zasady, zgodnie z którą różnice konceptualne pomiędzy dwoma znakami towarowymi mogą w pewnym zakresie neutralizować istniejące między nimi podobieństwa wizualne i fonetyczne. Trzecia część zarzutu drugiego kwestionuje zaskarżony wyrok w zakresie, w jakim w ramach całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd nie wzięto w nim pod uwagę faktycznego używania znaków towarowych na rynku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2424 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. L 341, s. 21).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 11 sierpnia 2016 r. – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd**

(Sprawa C-447/16)

(2016/C 428/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Roland Becker

Strona pozwana: Hainan Airlines Co. Ltd

Pytania prejudycjalne

Vorlagefrage

Czy w przypadku przewozu osób w ramach dwóch lotów bez dłuższego przebywania w przesiadkowych portach lotniczych należy uznać miejsce odlotu pierwszej części trasy za miejsce wykonania zobowiązania w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ również wtedy, gdy podniesione w powództwie roszczenie o odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽²⁾, jest oparte na zakłóceniu, które miało miejsce w drugiej części trasy i powództwo to jest skierowane przeciwko stronie umowy przewozu, która jest wprawdzie przewoźnikiem lotniczym obsługującym drugi lot, jednakże nie pierwszy lot?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 11 sierpnia 2016 r. – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba
Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.**

(Sprawa C-448/16)

(2016/C 428/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof